

Eileiderontsteking

Een eileiderontsteking ontstaat door een infectie met een bacterie die zich vanuit de vagina via de baarmoedermond en de baarmoeder naar de eileiders verplaatst.

Het kan daarbij gaan om een seksueel overdraagbare aandoening, maar ook darmbacteriën (die onschuldig zijn, zolang ze in de darm blijven) kunnen een eileiderontsteking veroorzaken.

Een eileiderontsteking kan heel sluimerend verlopen, zonder dat er klachten zijn, of heel plotseling opspelen. De gevolgen zijn vaak hetzelfde. Een eileiderontsteking wordt ook wel 'salpingitis' of 'pelvic inflammatory disease' (PID) genoemd.

Uitbreiding ontstekingsreactie

De ontstoken eileiders zijn rood en gezwollen. Soms breidt de ontstekingsreactie zich rond de eileiders uit in de buikholte.

Organen die in de buurt van de eileiders liggen, zoals eierstokken, blinde darm, blaas en darmen, kunnen zo bij de ontsteking betrokken raken.

Symptomen

Van een sluimerende eileiderontsteking merkt u meestal niet zoveel. Maar een acute eileiderontsteking kan gepaard gaan met allerlei klachten. Deze klachten hoeven zeker niet allemaal op te treden.

Mogelijke verschijnselen van een acute eileiderontsteking zijn:

- een algemeen gevoel van ziek zijn;
- pijn in de onderbuik;
- pijn rechts in de bovenbuik;
- pijn bij het plassen;
- koorts;
- darmklachten.

Onderzoeken

Bij verdenking op een eileiderontsteking wordt eerst een onderzoek van de buik gedaan, gecombineerd met bloed- en urine onderzoek en een echografie ter beoordeling van baarmoeder en eierstokken.

- Onderzoek van de buik kan uitwijzen of het buikvlies geïrriteerd is als gevolg van een ontsteking.
- Bij onderzoek met een speculum (spreider, eendenbek), dat best vaak pijnlijk is als gevolg van de ontsteking, kan de arts kweken afnemen. Deze worden in het laboratorium onderzocht op de aanwezigheid

van chlamydia, gonorrhoe of andere bacteriën die een eileiderontsteking kunnen veroorzaken.

- Inwendig onderzoek met 2 vingers en de andere hand op de buik om de baarmoeder en de eierstokken af te tasten, is bij een eileiderontsteking ook vaak erg pijnlijk. Toch is dit onderzoek nodig om te beoordelen of er werkelijk sprake is van een eileiderontsteking.
- Bij bloedonderzoek zoekt men naar aanwijzingen voor een ontsteking.
- Echoscopisch onderzoek doet de gynaecoloog om andere oorzaken van buikpijn uit te sluiten en de baarmoeder en eierstokken te beoordelen. Soms is er sprake van een abces, een holte gevuld met pus bij de eierstok.
- De arts beoordeelt aan de hand van uw klachten en het onderzoek of er werkelijk sprake is van een eileiderontsteking. Soms is dit niet duidelijk en wordt een laparoscopie geadviseerd. Bij deze operatie worden de baarmoeder en de eileiders met behulp van een kijkbuis onderzocht. Dit gebeurt onder narcose.

Bloedonderzoek

Manieren van bloedafnemen en soorten onderzoeken

Zie: <https://www.antoniuziekenhuis.nl/bloedonderzoek>

Behandelingen

Antibiotica

Afhankelijk van de vraag hoe ernstig ziek u bent en welke verzorging u thuis heeft, behandelt de arts u thuis of in het ziekenhuis. De behandeling bestaat uit antibiotica die chlamydia, gonorrhoe en darmbacteriën bestrijden.

Bent u erg ziek en misselijk, dan krijgt u vaak de eerste dagen in het ziekenhuis een infuus met antibiotica. Na een paar dagen wordt de behandeling met tabletten voortgezet.

Uitslagen van kweken op de bacteriën die de eileiderontsteking veroorzaken, zijn pas na een aantal dagen bekend. Soms blijkt dan dat u beter een ander antibioticum kunt gebruiken. De arts schrijft dit dan voor.

Seksuele partners informeren

Als er uit de kweken een SOA, geslachtsziekte, komt dient u seksuele partners (laatste 6 maanden) te informeren zodat ook zij maatregelen kunnen nemen. Zij kunnen naar de huisarts gaan voor onderzoek en behandeling.

Over het algemeen verdwijnen uw klachten snel en voelt u zich binnen enkele dagen weer een stuk beter.

Let op: Het is belangrijk de voorgeschreven kuur af te maken, ook al voelt u zich goed, behalve als uw arts anders beslist (bijvoorbeeld bij een allergie)!

Rust nemen

Bij een eileiderontsteking krijgt u veelal rust voorgeschreven om te voorkomen dat de ontsteking zich verder uitbreidt.

Is er sprake van een ernstige ontsteking, dan betekent dit meestal bedrust. Bij een minder ernstige ontsteking of als u weer aan de beterende hand bent, is bedrust niet noodzakelijk. Maar ook dan is het verstandig om u te laten verzorgen en niet te werken. De arts geeft u hierover informatie.

Seks

Waarschijnlijk staat uw hoofd niet naar seks als u zich ziek voelt en pijn heeft. Het is ook beter daarvan af te zien, zolang de ontsteking niet helemaal is genezen.

Uw arts vertelt u de uitslagen van de kweken. Als er sprake is van een seksueel overdraagbare aandoening, dan is het belangrijk dat uw huidige seksuele partner onderzocht en eventueel ook behandeld wordt, zodat u de infectie niet terugkrijgt. Gebruik bescherming, zolang dat niet gebeurd is.

Expertise en ervaring

Specialistisch team

De gynaecologen van het St. Antonius Ziekenhuis hebben ieder hun eigen aandachtsgebied en werken met gespecialiseerde verpleegkundigen, fertiliteitsartsen en verloskundigen. Zij werken nauw samen met andere specialisten in het ziekenhuis om u de zorg te bieden die u nodig heeft. Ook werken ze met de nieuwste behandelmethoden en volgen zij de recente ontwikkelingen op hun vakgebied.

Aandachtsgebieden

Het specialisme Gynaecologie (<https://www.antoniusziekenhuis.nl/specialismen/gynaecologie>) van het St. Antonius Ziekenhuis heeft bijzondere expertise op het gebied van bekkenbodemaandoeningen, vruchtbaarheid, geboortezorg, gynaecologische kanker, seksuologie en algemene gynaecologische aandoeningen (waaronder vulva-aandoeningen, menstruatiekachten, endometriose, menopauze en anticonceptie).

Persoonlijk en betrokken

Wij vinden het belangrijk dat u zich op uw gemak voelt. Daarom proberen we uw afspraken zoveel mogelijk bij een vaste behandelaar in te plannen. Een behandelplan stellen wij graag samen met u op maat samen.

Gevolgen voor vruchtbaarheid

Een eileiderontsteking op zich is vrij onschuldig, zeker als het tijdig en goed behandeld wordt. Toch moet het niet onderschat worden omdat er verkleving en littekenweefsel kunnen ontstaan.

Daardoor kunnen de zaadcellen niet of nauwelijks meer bij de baarmoeder komen. Uiteindelijk kan dit tot zelfs tot onvruchtbaarheid leiden. Mocht een zaadcel toch de eicel bereiken en bevruchten, dan kan het door de verkleving misschien niet in staat zijn de baarmoeder te bereiken waardoor er een buitenbaarmoederlijke zwangerschap kan ontstaan. 1 op de 10 vrouwen is na het doormaken van een eileiderontsteking minder vruchtbaar.

Buitenbaarmoederlijke zwangerschap

De normale kans op een buitenbaarmoederlijke zwangerschap is 1 op de 250. Na een eileiderontsteking is die kans 6x hoger, ongeveer 1 op de 40. Dat betekent dat nog steeds het grootste deel van de vrouwen na een eileiderontsteking 'gewoon' zwanger wordt met een zwangerschap in de baarmoeder.

In verband met de verhoogde kans op een buitenbaarmoederlijke zwangerschap is het wel verstandig een echo te laten maken als u zo'n 3 drie weken over tijd bent. Zo kan worden vastgesteld of de zwangerschap zich in of buiten de baarmoeder bevindt.

U kunt aan uw huisarts een verwijzing voor een echoscopie vragen.

Onderzoek na een eileiderontsteking

Veel vrouwen vragen zich af of ze na een eileiderontsteking hun eileiders moeten laten controleren in verband met de vruchtbaarheid.

Omdat de kans groot is dat u gewoon zwanger kunt worden, is dit niet nodig. Bovendien is een eileideronderzoek ingrijpend.

Heeft u een jaar lang regelmatig onbeschermd gemeenschap gehad en bent u niet zwanger geworden? Neem dan contact op met uw huisarts. Deze verwijst u dan naar de gynaecoloog voor verder onderzoek.

Gerelateerde informatie

Aandoeningen

- Buitenbaarmoederlijke zwangerschap
(<https://www.antoniusziekenhuis.nl/buitenbaarmoederlijke-zwangerschap>)

Specialismen

- Gynaecologie (<https://www.antoniusziekenhuis.nl/specialismen/gynaecologie>)

Contact Gynaecologie

T 088 320 62 00